

פרטיכל מס. 8/ג

מישיבת ועדת הכספים.

ביום ג', ג' בניסן תש"י (21.3.50).

נוכחים: היו"ר ד. צ. פנקס

פ. נפתלי

א. אלישר

בץ רפטור

ד"ר י. בדר

א. מ. גניחובסקי

ה. פרומקין

י. אפרתי

ד"ר א. גרנות

ח. לנדוי

מ. בדר

א. הקצפלד

ד"ר מ. סנה

ש. דוין

מוזמנים: שר האוצר א. קפלן

ש. ספיבק - נציג האוצר בוועדה.

סדר היום: א. תקציב הפיתוח.

ב. הויכוח על התקציב הזמני בכנסת.

הישיבה נפתחה בשעה 09.30.

א. תקציב הפיתוח:

היו"ר ד. צ. פנקס: התיעצתי אתמול עם אחד מהיועצים המשפטיים,

וסכמנו שנויים קלים בסעיפים 5 ו-6

במסמך תקציב הפיתוח. היועץ המשפטי הביע ספקות, אם אנו מוסמכים

לקבע את הדברים הכתובים בסעיפים אלה, אולם אנו יכולים לכתוב את הסעיפים, כי אין אנו קובעים חוק, אלא קו מנחה לממשלה, שהיא תחשב בו עד כמה שתמצא לנכון. בסעיף 1, השמטנו את המלה "פקדונות" אחרי המלה "מלוות", כי מותר להשקיע את תקציב הפיתוח רק בהשקעות ובהלוואות. פקדון יכול להיחשב כעין הלוואה.

סעיף 6 יהיה סעיף 5. הסעיף ייקרא "חשבון מיוחד", ולשונו כדלהלן: "שר האוצר ירשום את הסכומים אשר ישולמו לאוצר המדינה לפרעון ההלוואות שניתנו עפ"י תקציב הפיתוח בחשבון מיוחד והוא ישתמש בכספים אלה לתשלום המלווים והסכומים שנתקבלו ממקורות אחרים וששימשו, בהתאם לתוספת ג' של חוק התקציב לשנת הכספים 1949/50, תש"ט 1949, למימון תקציב הפיתוח, וזאת - בהתאם להתחייבויות שהממשלה קבלה על עצמה בקשר להלוואות האמורות".

סעיף 5 יהיה סעיף 6, וייקרא "הבטחת סכומים לסילוק ההלוואות". וזה לשונו של הסעיף: "הממשלה תכליל בהצעות התקציבים השנתיים מדי שנה בשנה, את הסכומים הדרושים לסילוק המלווים והסכומים שנתקבלו ממקורות אחרים, קרן ורבית, המפורטות בתוספת ג' לחוק התקציב של שנת הכספים 1949/50, תש"ט - 1949 ששימשו למימון תקציב הפיתוח כמפורט בסעיף 7 לאותו החוק".
אני מציע לעבור לתוספת ב', "פירוט סכומי תקציב הפיתוח 1949/50 ותנאי ביצועם".

א. מ. גניחובסקי: אני מציע להכניס כאן סעיף על ההכנסות.

ד"ר י. בדר: אני מציע לכתוב, בסעיף 1, את המלים "רשאי השר להעביר לחברת עמידר", במקום המלים "יעבור לחברת עמידר".

שר האוצר א. קפלן: אני חושב שאת הסעיף הזה יש לכתוב בהחלטות הועדה, אולם לא בנוסח המסמך.

היו"ר ד. צ. פנקס: לגבי עמידר, ישנם אח"כ תנאים שלפיהם היא צריכה להתארגן. ההחלטות נרשמו בזמנו

בפרטיכלים רבים, ויש צורך לאסוף אותם.

א. אלישר: יש לי הצעה לפשרה בין הצעתו של ד"ר

בדר לסגנון המסמך. אני מציע לכתוב:

"לפי התנאים שייקבעו ע"י ועדת הכספים או שר האוצר",

בסוף סעיף 1.

ד"ר בדר: אני מסכים לכך, אם כי פשוט יותר לכתוב

"שר האוצר שאי".

שר האוצר א. קפלן: אני סבור שאין לכתוב את הפרטים בסעיף

"עמידר", כי הדבר יגרום רק לויכוח.

היו"ר ד. צ. פנקס: אפשר לכתוב: "או בשכר דירה או בתשלום

חודשי של ההלוואה נגד משכנתא".

בסעיף 2(ב), אני מציע למחוק את המלים

"בהתאם להחלטת ועדת הכספים מיום י' ג טבת תש"י (2.150)".

בסעיף 2(ג) אני מציע למחוק את המלים

"על חשבון הסוכנות היהודית".

בסעיף 2, "עמידר", אני מציע לא לכתוב

את ~~הסכום של 7,000,000~~ המלים: "סכום 7,000,000 ל"י הנ"ל".

א. מ. גניחובסקי: ועדת הכספים החליטה ש10% מכל כספי

עמידר יוצאו לבנינים צבוריים, כגון

בניני דת, בתי ספר, בתי תרבות וכו'. כיון שישנו פירוש על כל

מה שחברת עמידר צריכה לעשות, אני חושב שיש לכתוב את ההחלטה

הזאת כאן.

היו"ר ד. צ. פנקס: אמרנו את זאת לגבי שכונני עולים.

בבנינים לעולים חשק
אני מציע לכתוב "10% מן ההשקעות/בבניני

צבור כגון בתי-ספר, בתי-כנסת, בתי תרבות, מרחצאות, מרפאות וכו'.

א. הרצפלד: אני סבור שאין לפרט מה הם הבנינים. כל ישוב יבחר לו את הבנין שהוא רוצה לבנות. אני מסתפק ב-10% מן הכסף למטרה זו. אם נפרט את הבנינים, נאשר כאילו את הצורך בכולם. ישנם ישובים שזקוקים לכל הבנינים שנזכרו. אנשים יבואו ממילא וידרשו עוד כסף, כי ב-10% לא יוכלו לבנות הכל. כשאנו הקמנו את הישובים הקיימים כעת, לא קבלנו כסף בעד דברים כאלה; אמרו לנו שלזה אנו צריכים לדאוג. אני מציע לא לפרט את הבנינים, וכל ^{י"ט} ~~י"ט~~ יחליט מה הוא רוצה.

א. מ. גניחובסקי: בריא ביותר שיהיה כל דבר ברור. אני רוצה שחברת עמידר תדע שעליה למלא כל דרישה של המתישבים בגבול הכסף הזה.

ב. רפטור: אני מציע לרשום בפרטיכל שהכוונה של המלים "בנינים צבוריים" היא לבתי-ספר, מרפאות, בתי כנסת, מרחצאות וכו'.

א. מ. גניחובסקי: אני מסכים להצעתו של מר רפטור. ש. דיין: ברור ש-10% מן הכסף לא יספיק לכל הבנינים האלה. מאחוז זה לא יגיעו לבניית בית-תרכות או בית כנסת, כי יבנו ראשית כל את הדברים היוניים ביותר. או שגבול שלא ניתן כלום, ונגיד למתישבים שעליהם לדאוג לכל הדברים האלה, או שניתן יותר, כי 10% לא יספיקו לכלום.

א. מ. גניחובסקי: האם יש הנהלה ל"עמידר"?

שר האוצר א. קפלן: כרגע לא. רק כעת יתחילו לנהל מ"מ. לעת עתה הנהלה בידי הסוכנות היהודית.

פ. נפתלי: בסעיף 2(ג) של תוספת ב', אני מציע למחוק את כל מה שכתוב אחרי המלים "איגרות חוב".

סיכום:

הועדה החליטה לקבל את הסעיף "עמידר"

בנוסף דלהלן: "סכום של 7,000,000 ל"י

הנ"ל יושקע ב-15,000 יחידות דיור בערך, וישולם או בשכר דירה

או בתשלום חודשי של ההלוואה נגד משכנתא".

סעיף 2(א) נשאר כמו שהוא.

אחרי סעיף 2(ב), הוחלט למחוק את המלים

"בהתאם להחלטת ועדת הכספים מיום * י"ג * טבת תש"י (2.1.50).

בסעיף 2(ג), הוחלט לכתוב "איגרות

חוב", ולמחוק את המלים "של חברת עמידר, הבנק האפותקאי הכללי

בע"מ, "ביצור" בע"מ וכו', ע"ח הסוכנות!"

הוחלט למחוק את הסעיף המתחיל במלים

"הוחלט על אירגון מחדש של חברת "עמידר" בדלקמן" והמסתיים

במלים: "ואשר מועד פרעונם יהיה 14 - 14^{1/2} שנה".

הוחלט להתחיל את הסעיף הבא במלים:

"החברה תתארגן מחדש, ותתנהל ע"י 7 חברים" וכו'. אחרי "ע"י

הממשלה" הוחלט לכתוב "ו-3 ע"י המוסדות הלאומיים", במקום

"ו-3 מהמוסדות הלאומיים". הוחלט למחוק את המלה "הנ"ל", אחרי

המלים " תוך התייעצות עם המוסדות הלאומיים".

הוחלט לכתוב בסוף סעיף "עמידר" את

הפטוק: "10% מן ההשקעות בבנינים לעולים יושקעו בבניני צבור".

הוחלט לרשום בפרטיכל את הפירוט הבא:

"הבנינים הצבוריים שלהם יוקדשו 10% מן הסכומים המושקעים

בבנינים לעולים, לפי הרשום בתוספת ב' של מסמך תקציב הפיתוח

יהיו: בתי ספר וגני ילדים, בתי כנסת, בתי תרבות, מרפאות,

צרכניות וכו', בהתאם לצרכים ולאפשרויות".

היו"ר ד. צ. פנקס:

אנו עוברים לסעיף "שכון ותיקים".

סיכום:

הוחלט לקרוא לסעיף בשם: "שכון חושבים

ותיקים".

היו"ר ד. צ. פנקס:

אני סבור שאת פירוט החלוקה אין לרשום

במסמך. אפשר לרשום אותו בפרטירל.

סיכום:

חלוקת יחידות הדיור מהשכון לתושבים ותיקים, אשר תהיה לפי המספרים הרשומים בסוף מסמך תקציב הפיתוח, לא תוכנס למסמך הסופי שיוגש לכנסת.

ש. דיין:

אין אנו צריכים לתת לאדם אחד דירה כפולה, עי"כ שאנחנו נותנים לו דירה חדשה נוסף לזו שישנה לו, בזמן שלאחיים אין אנו נותנים גם דירה אחת. אדם שמקבל הלואה לשכון צריך למסור את דירתו לרשות הממשלה, כדי שיוכל לגור בה עולה חדש, ואין להרשות לו לקחת דמי מפתח עבור הדירה שהוא עוזב אותה.

ד"ר י. בדר:

החוק הקיים אומר שאדם העוזב דירה חייב למסור אותה לידי בעל הבית. לעת עתה אין אף חוק אחר המחייב את הדייר למסור את דירתו למישהו אחר. אפשר להציע חוק כזה; היתה הצעה דומה בקשר לחוק תפיסת נכסים, ואחרי דיון ארוך, החליטה הועדה לא לקבל את סעיף 15 הידוע לגנאי. מה שמר דיין מציע יכול להיות טוב, אבל הדבר עומד בסתירה לחוק המדינה. אי אפשר לקבל את הצעתו בלי קאריאה ראשונה, שניה ושלישית.

א. הרצפלד:

האם אין אנו יכולים להציע את הדבר, לא כחוק, אלא כמשאלה, כדי שאלה המטפלים בדבר ידאגו לכך שאנשים ימסרו את דירותיהם? מלבד החוק קיים גם מושג מהחיים כפי שהם. הביקוש לדירות הוא רב, ואיננו צריכים להרשות שלאדם אחד תהיה דירה וחצי. אנו יכולים להציע את הדבר כתביעה מוסרית; אולי אח"כ נוכל להציע חוק בנידון זה.

ב. רפפור:

אינני מבין בחוק, אבל אני סבור שאם הועדה לא תעיר על הערה בענין זה, יהיה המצב חמור מאד. המצב הוא כזה שמי שמקבל את ההלוואה מקבל בדרך כלל 1,600 ל"י דמי מפתח. במקום לבנות לו בית לפי המתכונת, הוא יוסיף לעצמו בעוד זמן מה קומה. דבר זה טוב לגבי פיתוח, אבל

לא לגבי הדיוור. אני מוכן לכך שיתחשבו בקשוי העברה, והוצאות וכו'.
אולם ישנם מקרים חמורים, העומדים בפרופורציה הפוכה לעזרת
הממשלה. אני מציע לבקש את שר האוצר למצוא דרך כדי להבטיח
שאנשים המקבלים את ההלוואה לשכון הותיקים לא יקבלו דמי מפתח.

שר האוצר אץ קפלן: מרוב דבורים אחרנו את הרכבת. אינני
סבור שדרוש חוק כדי שנוכל להגיד לאדם
שאנו נותנים לו הלוואה שישחרר את הדירה שהיתה לו לשכון. אפשר
היה לסדר את ההלוואה. אני הצעתי את הדבר עוד בהתחלה, כשהכנסתי
את ההצעה לתת את ההלוואות. אולם ישנם אנשים שאינם רוצים בכך,
וישנם אנשים שטוענים שבלעדי הכסף שיקבלו מדמי המפתח לא יהיה
להם ממה לשלם את שאר הכסף. כיון שפחדנו לאסור את הדבר, נעשה
הענין הפקר. בכל הארגונים היתה כבר ההרשמה, וישנה חלוקה של
המועמדים. אני מציע להביע משאלה, ולהשתדל להשיג את הדבר. אם
מישהו גר בדירה קטנה והוא עוזב, ולבעל הבית ישנה משפחה גדולה,
הרי בעל הבית רשאי לקבל את הדירה, או החדר. אבל אם מישהו גר בדירה
מרווחה, והוא עובר לשכון ותיקים, עליו להצביר את הבית לשכון
העולים. מצבו של בעל הבית אינו משתנה מן ההחלפה; להיפך, בדרך
כלל מקבלים אחרי החלפה שכר דירה יותר גבוה. אשר לדמי המפתח,
אני חוזר ואומר, שאפשר היה לסדר את הדבר בהתחלה, אולם עכשו
כבר יותר מדי מאוחר.

ד"ר אץ גרנות: אני מציע שנסתפק הפעם במשאלה כלפי
העתיד; אין אפשרות לקבל דברים חשובים
דרך אגב.

א. מ. גניחובסקי: אני מניח שבתקציב הפיתוח של השנה הבאה
יהיה שוב שכון כזה. אני מציע לבקש את
שר האוצר להביא הצעה בענין זה בקשר עם התקציב הבא.

ב. רפפור: אם נשאיר את הדבר כמו שהוא, ישמש תקדים

זה לכל הפעמים הבאות. העובדה שלא קבלנו
עדיין החלטה בענין זה, מכיון שלא הגענו לידי סיכום, לא תצדיק
את הדרך הזאת. הענין מוכרח לעבור למוסד מוסמך. הניגוד הרב שבין
הישוב הותיק לבין העלייה הוא ממש משוע, ויש לבדוק את הדבר.

ד"ר י. בדר: יש להמציא אמצעים ושיטות כדי לעמור
עם שיטת דמי המפתח. אולם אינני מוכן
להתחשב בדמי מפתח בתור אלמנט בזמן סדור ענינים כחוק, בזמן שדמי
המפתח אינם חוקיים.

ש. דיון: כל עוד לא נתנו לאנשים את הכסף, לא אחרנו
את הרכבת. אנשים לא הפסידו דבר מזה שהם
נרשמו. אם לאדם יש כסף, והוא רוצה לעבור מדירתו לדירה יותר טובה,
איננו חייבים לתת לו אפשרות לקחת דמי מפתח בעד הדירה שהוא
עוזב. מצבם של בעלי הבתים אינו משתנה ע"י החלפת הדיירים. כשהועלה
דנה בענין שכונ הותיקים, דחה היו"ר מדי הפעם את הדיון בשאלת
דמי המפתח. הבאנו לאיחור בעצם ידינו; אבל אני בכ"ז סבור שלא
אחרנו. אני מקבל את הצעת מר רפפור למסור את הענין לוועדה, או
למוסד מוסמך, כדי שתימצא דרך לסדור שלא יאפשר לאלה המקבלים
את ההלוואות לקבל גם דמי מפתח.

א. אלישר: אם נקבל את הצעתו של מר דיון, כל בעל
בית שיגיש משפט לבית הדין העליון יבטל
את החלטתנו. הבית הוא של בעל הבית. כשיהיה חוק שהבית הוא של
המדינה, נוכל להחליט בקשר אליו מה שאנו רוצים. כצגע קייץ חוק
השכירות. אין רשות לדייר להשכיר את הבית למישהו אחר, כי הוא
מפר עי"כ את החוזה שיש לו עם בעל הבית. כל אלה שקבלו כבר
הבטחה שיקבלו את השכון, הסתדרו עם בעל הבית, והם שותפים לכסף.
בירושלים אי אפשר לבנות דירות בפחות מ-1,800 ל"י. כל אלה שבונים
בירושלים הביאו בחשבון שיקבלו מהאוצר סכום יוחד גדול, או שיסתדרו
בצורה כזאת של דמי מפתח. אני מציע להעביר את השאלה לבירור יסודי.

פ. נפתלי: אני מעוניין שלא נדבר ביננו בצביעות.

לא מקרה הוא הדבר שאחרנו את הרכבת. אף

אחד מהגורמים המכריעים לא היה מוכן ללחום בעד עניין זה של דמי המפתח כבר מההתחלה. אנו דחינו את הדבר. אשמים בכך גם היו"ר, גם הממשלה, גם ההסתדרות. כל הארגונים ידעו על הפרובלמה הזאת.

אם נופיע כעת, אחרי שכל הגורמים כבר הסתדרו בעניין זה, במשאלה

מוסרית, אראה בזה צביעות. אין לבוא במשאלה שאין להאמץ תוכן;

עלינו לדעת שבעניין זה אחרנו באשמתנו, ואנו יכולים לחשוב על התנהגותנו בעתיד.

היו"ר ד. צ. פנקס: כששר האוצר הזכיר את הרעיון הזה בראשית

הדיון, רציתי ללכת בקו זה של איסור

דמי המפתח. אחרי ויכוח שהיה כאן ראיתי שאין אפשרות להגשים

את השכון אם נעמיד את התנאי הזה. בחנתי את העניין. רוב האנשים

הביאו בחשבון את הכסף שיקבלו תמורת עזיבת הדירה. עפ"ר האנשים

המשתכנים הם אנשים שגרים בתנאים גרועים ביותר, כלי נוחיות

ובדוחק. בלי העזרה שיקבלו תמורת עזיבת הדירה לא יהיה להם במה

לממן את השכון. האיש המשתכן צריך להיות מוכן לשלם 700 ל"י, מלבד

ההוצאות הקשורות עם ההעברה מדירה לדירה. אני שואל, אם ההסתדרות,

שיש לה יכולת יותר מאחרים, היתה מוכנה להלוות לכל אחד מהמשתכנים

דרכה 700 לירות. האם היא תוכל למצוא קרוב ל-4 מיליון ל"י לשם כך?

האם האיש יוכל לשלם כ"כ הרבה רבית?

קיים החוק של תפיסת נכסים, שעל פיו זכאית

הממשלה, בתנאים ידועים, לתפוס נכסים לטובת העולים. אם הממשלה

תרצה לעשות את הדבר על אחריותה, היא תוכל למצוא את

רשימת המשתכנים, ולתפוס את דירותיהם. לא הייתי מציע לה לעשות

זאת, כי עי"כ היא תהרוס את המפעל. הדיון נמשך אצלנו כי הבעייה

קשה ולא מצאתי לה פתרון. אני נגד המשאלה, שאני קורא לה בשם "תפלת

שוא". אם תהיה משאלה כזו, ירדו לחיי האחד, ולשני, שפבר הסתדר,

יוותרו. מי יבדיל בין האנשים? אני מציע לעזוב את העניין, ולדון

בו מחדש כשהיה שוב שכון ותיקים.

ברצוני להעיר הערה סופית. אני רוצה ששר האוצר והחברים המתעניינים בכלכלה יידעו שבכלל שכל זמן שיהיה מחסור בדירות בצורה מבהילה, יהיו קיימים דמי המפתח. גם באמריקה, אשר שם המצב הרבה יותר טוב מכאן, משלמים דמי מפתח בצורות שונות, ואפילו בצורת מתנות. אם לאדם יש סכום מסוים בכיסו, והוא גר בדירה של חדר אחד, הוא יקח דמי מפתח, וישיג לו דירה יותר מרווחת. הבית הוא המצרך החיוני ביותר מלבד הלחם. רק הממשלה יכולה לבנות לאנשים עניים. אנשים היכולים לקנות לעצמם דירה בבית משפתף מספרם קטן, והם נחשבים לעשירים. רק זוגות שעובדים לשם כך כמה שנים, יכולים לקנות דירה בבית משותף; פקיד האוכל את משכורתו אינו יכול לחשוב ע"כ. ככל הכרתי אני אומר שאין לנו ברירה, ועם כל האחריות שאני מרגיש, אני מציע לעבוב לסדר היום על ענין זה.

ב. רפטור:
אני מציע שנבקש את שר האוצר להכין הצעת חוק בענין דמי מפתח.

ש. דיין:
אחרי שהיו"ר מבסס כ"כ את הצורך שיש לדעתו בזה שאנשים יקבלו בכ"ז את דמי המפתח, אחרי ששר האוצר אפר שאחרנו את המועד, אחרי שמר נפתלי אומר שאם נביע בעת משאלה כזאת תהיה זו צביעות, אני שואל מפני מה השליתם את השולחן הזה במשך שבועות. יכולתם להגיד את הדברים האלה קודם, ולא להשלוח את הצבוב.

היו"ר ד. צ. פנקס:
אני הסברתי את עמדתי בענין זה. לא היתה לי כל כוונה להוליך שולל את מישהו.

ד"ר א. גרנות:
בועדה אחרת צפוי דברנו על שאלה זו בקשר לבתים חדשים. אני מציע שבחוק זה לא יופיע דבר בקשר לדמי המפתח. גם חוסר החלטה פירושו שמקבלים את ענין דמי המפתח. אני מציע לבקש את שר האוצר להביא לבירור את השאלה הזאת לאחת מהועדות של הכנסת.

א. הרפפלד:
אינני מתנגד לכך שיבררו את הדבר בקשר

לעתיד. אולם ישנה ההצעה להביע את המשאלה בקשה לשכון הזה. אני חושב שיש לענין זה ערך צבורי.

היו"ר ד. צ. פנקס: אינני מתנגד לכך ששר האוצר יעמיד את שאלת השכון ודמי המפתח בשכון לבירור.

ש. דיון: הצעתו של ד"ר גרנות אינה נוגדת את הצעתי.

מ. בדר: השבוע אנו צריכים לסיים את הדיונים בחוק עדוד השקעות הון. יש שם סעיף בקשר לבנייה. בסעיף זה ישנה מחלוקת על אותו הענין. ועדה משותפת של ועדת הכספים וועדת הכלכלה תחליט בענין זה ותביא את החלטה לכנסת. החלטה זו תהווה תקדים, אם תקבל. אם היא לא תקבל, יהיה שר האוצר חייב להביא הצעות, איך למנוע את דמי המפתח בשכון שנעשה מכספי הממשלה. אינני רואה הגיון בזה שנזדרז בהבאת השאלה הזאת, לפני הויכוח הפרינציפיוני. אשר לשכון הזה, קיים חוק האוסר את דמי המפתח.

א. הרפפלד: אני מציע ששר האוצר יודיע לנו אם יש באפשרותו לתת הוראות בקשר עם מניעת דמי המפתח בשכון הותיקים.

סיכום: נתקבלה הצעת ד"ר גרנות, לבקש משר האוצר להעמיד לבירור את השאלה של דמי המפתח לגבי השכונים שייעשו בפתיד, ולא לגבי שכון זה.

היו"ר ד. צ. פנקס: אנו ממשיכים בקבוצה בדיון על נוסח מסמך תקציב הפיתוח.

את התנאים שבמכתב לשר האוצר יש לנסח. הנוסח יתחיל במלים: "שכון זה מימונו לפי התנאים הבאים".

סיכום:

הוחלט לכתוב את התנאים שבהם יינתן הכסף

לשכון הותיקים ~~לשכונת אגרות~~ אחרי הסעיף

"שכון תושבים ותיקים", בנוסח הבא:

"שכון זה - מימונו לפי התנאים הבאים:

1. הכספים אשר הוקצבו מתקציב הפיתוח כהלואה לשכון הותיקים יימסרו למוסדות הכספיים הנזכרים למטה כנגד אגרות חוב שזמן פרעונן יתאים לזמן פרעונם של שטרי המקרקעים אשר תמורתם יקבל האוצר את הסכומים הנ"ל.

2. נקבעו כמוסדות כספיים למטרה זו המוסדות האפופקאיים הקיימים במדינה:

א. הבנק האפופקאי הכללי של א"י בע"מ.

ב. בנק משכנתאות וחכונות א"י בע"מ

(מיסודה של החברה הכלכלית לא"י.

ג. "בנין", חברה א"י - אפופקאית למשכנתאות בע"מ.

ד. מוסד חדש שיוסד כבנק למשכנתאות בהון עצמי של 750,000 ל"י לשם עדוד שכון פועלים.

ה. חברת "ביצור" בע"מ שתקבל לפי התנאים שנקבעו בזה - עד

850,000 ל"י לצרכי מימון 1,700 יחידות שכון בנקודות

בהתישבות החקלאיות.

המוסד לעדוד שכון הפועלים יקבל לפי תנאים אלה מתקציב

הפיתוח לשכון ותיקים סך 1,250,000 ל"י. יתר הסכומים יימסרו

לשלושת הבנקים האפופקאיים הנ"ל לפי יחס שיתאים בערך להקף

עסקיהם האפופקאיים הנוכחיים.

ההלואות תינתנה לזמן שלא יעלה על 14 שנה ושער הרבית

שתשולם ע"י המשכנים נקבע בשיעור שלא יעלה על $5\frac{1}{2}\%$ לשנה. עבור

שטרי מקרקעים ישולם רבית והוצאות $3,1\%$ לשנה. המוסדות האפופקאיים

יקבלו כמירווח $0,9\%$ לשנה.

תווסד קרן ביטוח אשר לה יופרש 1% מסכומי הרבית הנ"ל.

קרן זו תשמש להבטחת המוסדות נותני המשכנתאות שהפסדים אפשריים

העלולים לנבוע מאי תשלום ההלואות האפופקאיות וממכירת הנכסים

הממושכנים במחירים שאנם מצביקים את החוב המגיע להם ע"ח הקרן, הרבית וכו'.

ההפרש של 42% מתוך שיעור הרבית הנ"ל ישמש אף הוא בידי האוצר למטרות כיסוי הפסדים אפשריים, ממתן הלואות הנ"ל. עוד יבורר אם לשם יסוד קרן בטוח זו, שתהא בידי האוצר יש צורך בחקיקת חוק מיוחד.

תמורת המשכנתאות השולם למשתכנים - 99 1/2%. למוסדות האפותקאיים המלווים ישאר, איפוא, דיסאג'יו חד פעמי של 1/2%.

היו"ר ד. צ. פנקס: אנו עוברים הלאה.

"עבודות צבוריות וצ'אירוד"

סיכום: הוחלט: אחרי המלה "ולקבלנים", להוסיף בסעיף 2

את המלים "לשם רכישת ציוד (מכונות בנין)". הוחלט לכתוב "תוך תקופה שלא תעלה על 14 1/2 שנה". הסכום בסעיף זה יהיה 2 מיליון. סעיף 5 ייכתב בנוסח הבא:
"עבודות צבוריות ע"י משרד העבודה והבטוח העממי וע"י רשויות מקומיות. 4,250,000 ל"י.

הרשויות המקומיות תקבלנה סכומים מהסכום הנ"ל לצרכי עבודות צבוריות ולהקמת בנינים צבוריים על מנת שישולמו בחזרה תוך תקופה שלא תעלה על 12 שנה, כפי שיקבע בכל מקרה שר האוצר, וברבית של 4%.

הוחלט למחוק את סעיף 5 (א).

סעיף 6 ייכתב בנוסח הבא:

"הלואות לבניני בתי-ספר: - 1,250,000 ל"י.

סכום של 1,250,000 ל"י יינתן כהלואות לרשויות מקומיות לבנין בתי ספר, שתשולמנה בחזרה תוך תקופה שלא תעלה על 14 שנה וברבית של 4%.

סעיף 7 ייכתב בנוסח הבא:

"לעבודות צבוריות ארציות ע"י הממשלה: 2,000,000 ל"י.

לסלילת כבישים ארציים, וכן לתעסוקת פועלים בעבודות צבוריות שונות, שתבוצענה ע"י הממשלה באמצעות משרד העבודה והבטוח העממי."

היו"ר ד. צ. פנקס: **אנו עוברים לסעיף הבא. הסעיף ייקרא "פיתוח החקלאות".**

סיכום: סעיף 8 ייכתב בנוסח הבא:

הלוואות לחקלאות: - 13,500,000 ל"י.

סכום 13,500,000 ל"י יינתן כהלוואות לזמן שלא יעלה על 14½

שנה ברבית של 4%, ויחולק כדלקמן:

(א) 3,385,000 ל"י - לפרדסנות;

(ב) 875,000 " - למשק מעורב;

(ג) 840,000 " - ל"מקורות" ומפעלי השקאה אזוריים.

(ד) 8,110,000 " - לפעולות הרחבת החקלאות - ההתישבות

באמצעות הסוכנות היהודית.

(ה) 200,000 " - פקדון לקרן משקי עזר.

(ו) 90,000 " - רזרבה - לרשות שר האוצר.

13,500,000 "

סעיף 9 ייכתב בנוסח הבא:

"להקמת מוסד אשראי לחקלאות: - 1,000,000 ל"י.

סכום של מיליון ל"י ישמש שהון יסודי להקמת מוסד למתן הלוואות לחקלאות, לפי תנאים שייקבעו ע"י ועדת הכספים לאחר קבלת מסקנות הועדה משנה שנבחרה למטרה זו."

א.מ.ג. גניחובסקי: לפני חדשיים, כשדנו על פקדון לקרן משקי

עזר, הבאתי את הדרישה שקופת המלווה של

הפועל המזרחי תהיה שותפה בענין זה. שר האוצר הבטיח שקופת המלווה

של הפועל המזרחי תיכלל ג"כ. אני רוצה שדבר זה ייכתב בפירוט,

כהחלטה של הועדה. אם אנו כותבים "קרן משקי עזר", פרושו, קופת

המלווה של ההסתדרות.

ד"ר י. בדר: הייתי מסתפק בתיקון פה קטן, שייכתב

"פקדון לקרנות משקי עזר". אולם אני

סבור שמר גניחובסקי צודק, ויש לפרט את הקרנות. אני מבקש להוסיף

את "קרן ההתישבות פ"י מחלקת ההתישבות של תנועת החרות" ואת "האוצר

העממי".

פ. נפתלי: אני מסכים שדבר זה יירשם בפרטיכל.
כמובן, יקבלו כל המוסדות האלה את
הפקדון באותם התנאים.

א. הרצפלד: אינני מבין מדוע יש צורך לפרט. אם
כותבים את השמות, מתקבל הדבר כאילו
מחליטים לתת רק לאלה המפורטים, ולא לאחרים. אני מציע לא לפרט
שמות, ולכתוב שכל קופות המלווה יכולות להטנות באותם התנאים.

סיכום: הוחלט לרשום בפרטיכל, לפי דרישתו של
מר גניחובסקי, את ההודעה שמסר בזמנו
שר האוצר שמקרה זה יינתן פקדון גם לקופת המלווה של הפועל המזרחי,
באותם התנאים שנקבעו לגבי פעולת הקרן הזאת.
ד"ר בדר רושם את הצעתו ש"קרן להתישבות
ע"י מחלקת ההתישבות של תנועת החרות", ו"האוצר העממי", יקבלו
פקדונות באותם התנאים שנקבעו לגבי הקרנות האחרות. הצעת ד"ר
בדר תועבר לשר האוצר.

היו"ר ד. צ. פנקס: אנו עוברים לסעיפים הבאים.

סיכום: סעיף ד' ייקרא "פיתוח התחבורה". נסות
הסעיף כדלהלן:

10. לרכישת כלי רכב, לציווד ותחבורה מוטורית: - 3 מיליון ל"י.
בסכום 3 מיליון ל"י תשתמש הממשלה לרכישת כלי רכב וציווד
לתחבורה מוטורית שברשותה, וכן יינתן חלק מסכום זה כהלואות לרשויות
מקומיות, לחברות תחבורה, וכו', למטרה הנ"ל.
11. להרחבת ולשיפור מפעלי תחבורה: - 2 מיליון ל"י.
(נמל חיפה, רכבות, חברת "אל על" וכו')
- בסכום שני מיליון ל"י תשתמש הממשלה למטרה הנ"ל,
12. לשיפורים בטלקומוניקציה: - מיליון ל"י.
בסכום מיליון ל"י תשתמש הממשלה למטרה הנ"ל.

סעיף ה' ייקרא "פיתוח התעשייה", וייכתב

בנסח הבא:

"13. הלוואות להרחבת התעשייה: - 4,000,000 ל"י.

סכום 4,000,000 ל"י הנ"ל יינתן כהלוואות מהגלווה האמריקאי להרחבת תעשיות קיימות, או להקמת תעשיות חדשות, על מנת שישולמו תוך תקופה שאינה עולה על 10 שנים, כפי שיקבע בכל מקרה שר האוצר".

"14. הרחבת האוצר לתעשייה: - 800,000 ל"י.

סכום 800,000 ל"י הנ"ל ישולם נגד איגרות חוב של חברת "אוצר לתעשייה" בע"מ, מיסודה של בנק אנגלו-פלשתינה בע"מ והסוכנות היהודית לא"י. "אוצר לתעשייה בע"מ" ישתמש בסכומים אלה לשם הרחבת פעולת האשראי שלו לפיתוח התעשייה ולשם מימון ייצוא של תוצרת תעשיתית!"

"15. לפיתוח אזורי התעשייה: - 200,000 ל"י.

סכום 200,000 הנ"ל יוצא ע"י הממשלה לפיתוח אזורי תעשייה (מים, חשמל, כבישים) ביעזור, רמלה-לוד, צפון תל-אביב (אזורים מעבר לירקון), אזור בה-ים ויבנה. הממשלה תגבה את הסכום הנ"ל מאת בעלי התעשייה שיקימו באזורים אלה את מפעליהם, כפי שיקבע שר האוצר, בתקופה שלא תעלה על 12 שנים, וברכיית 4%."

סעיף ו' ייקרא "שונות", וינוסח כדלהלן:

"16. לפעולת ייעור: - 500,000 ל"י.

סכום 500,000 ל"י הנ"ל יוצא ע"י הממשלה באמצעות משרד החקלאות לפעולות ייעור באזורים ובשטחים שונים של המדינה."

"17. פיתוח ירושלים - אספקת מים והשקעות בחברה הכלכלית לפיתוח ירושלים.

סכום 400,000 ל"י יושקע:

(א) כהלואה לעיריית ירושלים לשם הרחבת אספקת המים לירושלים;

(ב) כהשקעות בחברה הכלכלית לפיתוח ירושלים.

סכומים אלה יינתנו על מנת שיוחזרו בתקופה שלא תעלה על 12

שנה, כפי שיקבע שר האוצר, וברכיית 4%."

18" פעולת פיתוח בנגב: -400,000 ל"י.

סכום 400,000 ל"י הנ"ל יוצא ע"י הממשלה למטרה הנ"ל."

19" פקדון בבנקים ובמוסדות כספיים קואופרטיביים להלוואות

קונסטרוקטיביות לחיילים משוחררים - 400,000 ל"י."

לדרישת מר גניחובסקי וד"ר בדר, הוחלט

לכתוב בפרטיכל שכל # המוסדות יקבלו את הפקדונות באותם התנאים.

י. אפרתי: לא כתבנו לכמה זמן תינתנה ההלוואות.

היו"ר ד. צ. פנקס: ההלוואות תינתנה לזמן שלא יעלה על 14

שנה. יש להוסיף את זאת.

בשכון הותיקים

אשר ל-1/2% אשר האוצר יבדוק אחרי שלוש

שנים אם אפשר להוריד את האחוז.

סיכום: הוחלט לרשום בפרטיכל שכעבור שלש שנים

תיבדק האפשרות לותה על 1/2 האחוז שיסאר

תשלומי

בידי האוצר, מתוך הרבית של/השכון לתושבים ותיקים, לשם כסוי

להפסדים אפשריים ממתן ההלוואות.

היו"ר ד. צ. פנקס: אנו עוברים לדף הראשון, לפרטיכל.

ד"ר י. בדר: הוחלט בזמנו שעל שר האוצר להביא

הודעה בקשר לסעיף הדן ב-500,000 ל"י,

"הלוואות לרשויות מקומיות ולמוסדות צבוריים לשם הקמת בנינים צבוריים

מוסדות תרבות, הגיינה ודת".

היו"ר ד. צ. פנקס: נרשום בפרטיכל שאת הסכום של 500,000 ל"י

ועוד 125,000 ל"י שנשארו לנו, יחלק שר

האוצר, ויביא הודעה ע"כ.

א. מ. גניחובסקי: הסכום של 125,000 ל"י הוא חלק מסכום

שעל חלוקתו דנה ועדה מיוחדת, ואותה ועדה

צריכה לחלק גם את הסכום הזה. מן הישר שהועדה חשב ותתקן את המעוות

שעשתה בזה שמתוך סכום של 4 1/2 מיליון ל"י לא הקציבה דבר לבנאים דתיים. אני מצטער להגיד שמתוך תקציב פיתוח של 55 מיליון ל"י אין זכר לפיתוח בנינים דתיים. דבר זה הוא רע מכל הבחינות. אם יימשך מצב זה שכו יהיו מוצאים מאפשרות של פיתוח ענינים כלל ישראליים, אינני יודע איך נוכל להסתדר להבא בקשר לתקציב הפיתוח.

י. אפרתי: אני זוכר את הויכוח שהיה כאן בקשר עם בניני תרבות בכלל. הקצבנו 500,000 ל"י ועוד 125,000 ל"י לבנינים כאלה, והחלטנו ששר האוצר יחליט איך לחלק את הכספים. ברור לי שיקחו צרכי תרבות שונים, בתוכם את הדת.

ש. דיין: כשבונים בתי תרבות בתוך הישובים של העולים, בונים אותם לפי רצון המתישבים. כך שענתי אני, עכ"פ. המצב הוא כזה שישנם עשרות כפרים חדשים שאין בהם אף בית צבורי אחד. הרצפלד ואחרים חשבו שיהיה מקור אחר לקבלת כסף לדברים אלה; בדקתי את הדבר, והתברר שהכסף הזה הבא ממקור אחר הוא עבור מרפאות, צרכניות וכו'. אם ישנה הקצבה, צריך לתת אותה לישובי עולים חדשים, לשם בניית בתים צבוריים לפי דרישת המתישבים.

א. הרצפלד: אינני מתנגד לכך שיעשו מה שחסר וצריך לעשותו. ההקצבה של 10% לבניני תרבות בישובי העולים החדשים עומדת בענא בכל מקום. אני מתנגד לתוספת של הפרטיכל.

י. אפרתי: אנו גומרים את התוספת בתשעה מיליון. האם לא הגיוני הדבר לתת לשר האוצר תוספת של רבע מיליון.

פ. נפתלי: אין מקום לזה, מכיון שכל תקציב הפיתוח של השנה הבאה פתוח.

סיכום: הועדה קבלה את הפרטיכל המסכם את ההחלטה על דבר קבלת תקציב הפיתוח

והתוספות בנוסח דלקמן:

"בהתאם להחלטות הועדה בישיבותיה הקודמות בדבר הוצאת

כספי הפיתוח בסך - 55,000,000 ₪ ל"י, מאשרת ועדת הכספים את מיסמך תקציב הפיתוח לשנת הכספים 1949/50, (תש"ט - תש"י), וכן את התוספות א' ו-ב' המצורפים בזה. כן מחליטה הועדה, על פי הצעת הממשלה, להמליץ בפני הכנסת לכלול בתוך תקציב הפיתוח לשנת 1950/51 את הסכומים דלקמן:

4,250,000 ל"י	(1) כתוספת לשכון עולים (כולל 250,000 ל"י הלוואה לסוכנות היהודית לצרכי שכון נוער עולה במוסדות)
" 1,750,000	(2) כתוספת להלוואות אפותקאיות לשכון תושבים (ותיקים)
" 1,000,000	(3) כתוספת להלוואות לרשויות מקומיות לרכישת ציוד מיכני מכספי המלווה האמריקאי.
" 1,000,000	(4) כתוספת לבנינים ממשלתיים, כולל סכומים דרושים להקמת בנינים למוסדות עזרה (בשיתוף פעולה עם הסוכנות היהודית והג'וינט)
" 500,000	(5) כתוספת להלוואות לרשויות מקומיות ולמוסדות צבוריים לשם הקמת בנינים צבוריים, מוסדות דת, תרבות והגיינה.
" 500,000	(6) לכבושים ארציים.
<u>9,000,000 ל"י</u>	סה"כ

תקציב הפיתוח לשנת 1949/50 יפורסם ב"רשומות".

ד"ר י. בדר: ברצוני למסור הודעה.

אני מעריך מאד את מאמצי הועדה והרוב ליצור תקציב פיתוח שיהיה בודאי דרוש לקליטת עליה גדולה ולהמשכתה. בכ"ז, אני רואה בתוך התקציב הזה פגיעות קשות. תקציב זה נותן פריבילגיות בלתי מוצדקות לסקטור ידוע של הכלכלה, ולמשק מפלגתי

מסוים. העובדה שעד עכשו לא קבלתי את הרשימה של חלוקת האשראי האמריקאי לתעשייה ~~א~~ ולתחבורה, עושה רושם קשה, אך היא אינה יחידה.

אני חושב שהחלטה הזאת פוגעת בחוק.

לפי סעיף 7 של חוק התקציב, היה על האוצר להציע לנו תקציב פיתוח על סעיפיו ופרקיו, ועל סעיפי המשנה שלו. תקציב זה, למרות העובדה שהוא קצת יותר מפורט מזה שהגיש השר, אינו תקציב הראוי לשמו. הפרוט היה צריך להכטיח את הצבור נגד כל שרירות אדמיניסטרטיבית בביצוע תקציב הפיתוח. תקציב זה כולל מיליונים רבים של הוצאות לצרכים חיוניים, אולם צרכים שאינם בגדר פיתוח, אלא שייכים לתקציב הרגיל, וצריך היה למצוא להם פתרון במסגרת ^{לחפש} התקציב השוטף. אי אפשר ~~למצוא~~ את הפתרון לחוסר עבודה, למשל, בתקציב פיתוח, והועדה אינה מוסמכת לעשות זאת.

אינני חושב שתקציב הדת הישראלית

בישראל צריך להיות מבוסס על הצדקה, קרנות, אוסף כספים וכו'. הממשלה מוכרחה לדאוג לצורך זה. בתקציב של 55 מיליון, צריך היה לתת מקום מתאים לצרכים אלה.

אינני חושב שעניני האמון המקצועי,

שהם אבן הפנה בכל פיתוח, מצאו את בטוים בתקציב זה.

הפגמים בתקציב זה הם כ"כ גדולים, שהם

מכריחים אותי, למרות ההערכה הרצינית שיש לי למאמץ שנעשה,

להצביע נגד תקציב הפיתוח בכללו.

ב. רפטור: למרות התנגדותנו הכוללת בזמן הדיון

על תקציב הפיתוח, מתוך ראיית המדיניות

הכספית הכלכלית הכוללת של הממשלה, למרות הצעותינו המנוגדות להצעת הממשלה והרוב בכנסת בזמנו, אנו רואים חובה לעצמנו להצביע

בעד תקציב הפיתוח, שנידון בפרטי פרטיו. לפי מיטב הכרתנו יש

בתקציב זה משום ביצור ופיתוח החקלאות, התעשייה והתחבורה של

המשק הלאומי, ופיתוח הקליטה. למרות העובדה ~~א~~ שלא דנו בפרטים

ידועים, שאנו מקוים שנדון עליהם כשהתקציב יהיה נידון בכנסת

לפרטיו, איננו סבורים שיש לנו רשות לא להצביע להשתתף בהצבעה על תקציב זה. אנו נצביע בעד תקציב הפיתוח, לאחר הסיכום בוועדה.

ד"ר מ. סנה: אני רוצה לציין שהצבעתנו היא על חלוקת כספי תקציב הפיתוח, ולא על דף ההכנסה.

היו"ר ד. צ. פנקס: על דף ההכנסות הוחלט בזמנו. אני מעמיד להצבעה את מיסמך תקציב הפיתוח 1949/50 תש"ט - תש"י, עם התוספות א' ו-ב', ועם הפרטיכל שישאר ~~כהחלטה~~ פנימית.

סיכום: בחשעה קולות בעד מסמך תקציב הפיתוח, ובקול אחד נגדו, נתקבל המסמך (עם התוספות א' ו-ב', ועם הפרטיכל, ~~ש~~ שנשאר כהחלטה פנימית של הועדה).

היו"ר ד. צ. פנקס: אני מקווה שעל תקציב הפיתוח הבא תחליט הכנסת; אנו נדון בו כבשאר התקציבים.

ב. הויכוח על התקציב הזמני בכנסת:

היו"ר ד. צ. פנקס: אחרי שהודעתי אתמול לנשיאות על הדיון על התקציב, ואחרי שהודעתי שסכמנו להמליץ בפני ועדת הכנסת על דיון של חמש שעות אחרי הרצאת שר האוצר, בקשתי להסכים, שלגבי חוק התקציב הכולל מספרים, תוותר הכנסת על החובה להניח את החוק 48 שעות לפני הדיון. האשג בקשר עם הדיון על ~~התקציב~~, הודעתי שהחברים מציעים ויכוח של שלש שעות. יו"ר הכנסת בקש שבויכוח ישתתפו בעקר חברי האופוזיציה, ושר האוצר או יו"ר הועדה ישיבו.

א. בהיר: ועדת הכנסת החליטה שהויכוח על התקציב

יתחיל מחר ולא היום. בזמן שהניחו את

שני החוקים על השולחן, לא הניחו את שתי התוספות, והיו חברים שטענו שגם לגבי התקציב, בעקר כשהדבר נוגע לחוק, צריך להניח על השולחן את המספרים 48 שעות לפני הדיון. במקרה זה נתנו שהות של 24 שעות. אם יניחו את התוספות היום, יתחיל הבירור מחר, וברור שלא ייגמר מחר; אפשר יהיה לגמור אותו ביום שני.

אני מציע לוועדה, אם היא רוצה שלא יניחו

את המספרים של התקציב השנתי על השולחן 48 שעות לפני הדיון, שהיא תבוא בדרישה זו לוועדת הכנסת, ואז יהיה שוב דיון.

היו"ר ד. צ. פנקס: לפי הסדר זה, אם לא נשנה את זמני

הישיבות של הכנסת, אינני רואה אפשרות

לגמור את התקציב לפני הפגרא, כלומר, שלמדינה לא יהיה תקציב.

הוועדה אינה יכולה לדון בתקציב לפני שהכנסת מעבירה אותו אליה.

אם הדיון בכנסת יסתיים ביום ב', נוכל לדון בתקציב ביום ג'.

אני סבור שלא נגמור את הדיון בישיבה אחת. אני מבקש שוועדת הכנסת תדע את זאת.

שר האוצר א. קפלן: אני מבקש את מר בהיר למסור לוועדת

הכנסת, שבוועדת הכספים בקשו שלא אמסור

את התקציב המספרים עד היום. אפשר לתת לי להרצות היום; על הויכוח

יוכל להתחיל מחר. אני מבקש שוועדת הכספים תדון על הנוהל בדיון על לפני הזמן

תקציבים. ד"ר בדר אמר לי שאם אני רוצה שהמספרים לא יהיו פגרא

בעתונות, אמסור את המספרים רק היום.

ב. רפטור: אינני מסכים לדעתו של היו"ר, שישיבה

אחת לא תספיק לדיון בוועדה. אם הכנסת

תתאסף מחר בשעה 0.900, ויפתר השאלה. אני מסכים לכך שיהיה דיון

בוועדה על הנוהל בכלל בעניני דיונים על תקציב.

ד"ר י. בדר:

התנגדתי אחרת לכך שהועדה תקבל את
ההצעה, אולם לא התנגדתי לכך שהכנסת

תקבל אותה. רציתי למנוע את הפרסום של העובדות לפני הזמן.
הנשיאות נהגה בענין חוק החנוך שהועבר
לוועדה בלי דיון, צורה שדורשת מהמיעוט זהירות רבה. אני מציע
שהדיון יהיה מחר בבקר, בשעה 0,900. כדאי היה שהרצאתו של השר
תהיה היום.

א. בהיר:

אני מציע שמחר, אחרי הרצאת השר, ואחרי
התחלת הויכוח, תודיע הנשיאות שועדת
הכספים יכולה להתחיל לעבוד על התקציב. אני הייתי בעד זה שהרצאת
השר תהיה היום, אולם מפ'ם העמידה אולטימטום שאם הויכוח יהיה
היום, היא תעזוב את האולם הישיבות. האופוזיציה אינה רוצה להפסיק
בין הרצאת השר לבין הויכוח.

היו"ר ד. צ. פנקס:

אחרי החלטה זו, אני מביע ספק אם נוכל
להחליט על התקציב בשבוע הבא. אני מסיר
מעל עצמי אחריות בעד הכנסת התקציב בזמן הדרוש. אינני מוכן
למנוע את זכות הדבור בוועדה, ויהיו חברים שירצו לדבר. אני מבקש
למסור את הדבר לוועדת הכנסת.

א. בהיר:

אני מציע שחברי ועדת הכספים יגשו
לוועדת הכנסת וישמיעו שם את עמדתם.

סיכום:

לאחר ששר האוצר ויו"ר הועדה, ד. צ.
פנקס, הסבירו את עמדתם לוועדת הכנסת,
הוחלט ששר האוצר ירצה הערב על התקציב הזמני, ומחר בבקר יתחיל
הויכוח, שיסתיים מחר.

ד"ר י. בדר:

אני מציע שחוק השלמת התקציב, ותקציב
הביניים, יועברו לטפולה של ועדת

משנה, לבדיקה, כדי שנחסוך בזמן.

פ. נפתלי:

אני מציע שלא נחליט ע"כ עכשו. ננסה
לגמור את הדבר בוועדה. אם נראה שהדיונים
לוקחים זמן רב, נעביר את הדבר לוועדת משנה.

סיכום:

הוחלט לא למסור פפ כרגע את הטפול
בשני החוקים, חוק השלמת התקציב,
ותקציב הביניים, לוועדת משנה.

= = = =

הישיבה ננעלה בשעה 12.45.